

2. Hüküm

Hüküm, kelimesi sözlükte, hükmetmek, karar vermek, idare etmek, bir işin hikmeti ve sonucu gibi anlamlara gelir. Bir şeyin iyice araştırılıp soruşturulmasından sonra verilen karara 'hüküm' denir. Bunun çoğulu **'ahkâm'**dır. Fıkıh terimi olarak hüküm *mü-*

Yüce Allah hükümleri Kuran'da apaçık insanlara bildirmiştir.

kelleflerin fillerine bağlanan dînî (şer'î) özelliktir. Allah'ın (c.c) ve peygamberinin emir, yasak ve serbest bırakma gibi konulardaki prensiplerinin tümüne **"hüküm"** denir.

Fıkhi hükümleri koyan Yüce Allah ve Peygamberdir. Her ikisine de "şâri'" yani kanun koyucu denir. Yüce Allah'ın koyduğu hükümleri Peygamberimiz (s.a.v) insanlara iletir, açıklar ve uygulayarak gösterir. Bir konuda Allah'ın (c.c) bir hükmü varsa ve O'nu gerek Kur'an'la, gerek peygamberi ile bize bildirmişse, insana düşen o hükmü hayatında tatbik etmektir. Mü'minler, Allah'ın (c.c) hükümlerine teslim olanlardır ve insanlar hakkında hüküm verme durumunda olurlarsa, adaletle hükmedenlerdir.[3]

Hükmün *vad'î* ve *teklîfî* olmak üzere iki çeşidi vardır.

3 bk. Nisâ suresi, 58. ayet.